

Grønning: Jeg bemærkede, at den højtærede Ministers Udtalelser vilde gøre Lovforslaget til en Krigsforanstaltning, en Foranstaltning, som havde sin overvejende Betydning i en Tid, hvor Tilførslerne udefra kunde befrygtes at ville udeblive. Jeg beklager, at Ministeren har denne Opfattelse, og jeg synes heller ikke, at Ministerens Udtalelse er helt overensstemmende med alt det, der ligger til Grund for Lovforslaget. Kommissionen er jo nedsat, saa vidt jeg husker, i Begyndelsen af 1937 ved Statsministeriets Foranstaltning. Dengang var der maaske Udsigt til krigeriske Forviklinger og lignende Forhold, men Krigen var dog ikke indtruffet. Men jeg forstaar godt Ministeren. Jeg forstaar, at Ministeren gerne vil have sin Tilbagetogslinie i Orden. Ministerens Politik er jo den: altid billige Raastoffer udefra; saa faar det gaa med Produktionen herhjemme saadan nogenlunde, som det kan. Vor Opfattelse er derimod den, at vi først og fremmest skal søge at frembringe den størst mulige Produktion paa vor egen Jord, og det, vi saa kommer til at mangle for at holde Produktionen oppe, skal vi erhverve udefra; det tror jeg er den rigtige Politik.

Til det ærede Medlem Hr. Juul vil jeg med Henblik paa den Bemærkning, han rettede til mig, sige, at jeg kender ikke noget til, at Venstre har noget som helst at — jeg vil ikke bruge Ordet prale af, men berømme sig for med Hensyn til Landbrugets Ordninger i det sidste halve Aar. Jeg kender ikke noget dertil. Jeg tror, at hvis man havde fulgt det konservative Forsøg paa at faa Regeringen ind paa en saglig Linie — som det i nogen Grad lykkedes ved Loven af 10. November, men som desværre mislykkedes, dengang det sidste Lovforslag var til Forhandling — kunde det være blevet til Gavn for hele Landbruget. Regeringen har svigtet, men jeg kan ikke indse, at Venstre har noget som helst at berømme sig af.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Af det ærede Medlem Hr. Juuls Udtalelser kunde det se ud, som om han mente, at jeg var Tilhænger af § 9 i Lovforslaget i dets nuværende Form. Hvis det ærede Medlem tænkte sig en lille Smule om, før han talte, vilde han kunne forstaa, at det ikke kunde passe, idet jeg har været med til at indstille Forslaget fra Raastofkommissionen uden denne Paragraf, og jeg er selv-

følgelig Tilhænger af det, jeg har indstillet. At jeg benyttede en spøgefuld Vending i min Kritik, er jo ikke det samme, som at jeg tiltraadte den paagældende Bestemmelse. Jeg ser paa den som et Onde, og jeg kan forudse, at vi vel ikke kan undgaa dette Onde, men jeg er aldeles ikke Tilhænger af den Bestemmelse — hvis jeg var det, vilde jeg jo ikke have haft noget imod at indstille den.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): I de 30—40 Aar, mindst, jeg har deltaget i Politik, er der et Ord, jeg ustandselig har hørt fra Venstre, og det er: Hjælp til Selvhjælp. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Juul over for Arbejderne, der ofrer 30—40 Mill. Kr. aarlig for at forsikre sig mod et Onde, som er et af de største i Verden for Tiden, nemlig Arbejdsløsheden, over for disse Mennesker, som jo dog ikke hører til dem, der har det bedst her i Samfundet, ikke kan stille sig saa forstaaende, at han kan gaa med til, naar der er Tale om Opførelse af den Slags Ting som Ensilagebeholdere med helt rentefrie Laan — ikke at *forlange*, at de skal tages i Arbejde, men at de fortrinsvis skal tages i Betragtning. Saa er man langt borte fra Ordet Hjælp til Selvhjælp.

Til det ærede Medlem Hr. Grønning skal jeg sige, at jeg har ikke sagt, at det var en Krigsforanstaltning, men sagde udtrykkeligt, at under normale Forhold vil det være en Fordel at ensilere Affaldsprodukterne, f. Eks. Raastoffer, som man ikke kan anvende i sin Produktion i grøn Tilstand; men i den nuværende Situation, da Oliekagerne er saa fantastisk dyre, har det dobbelt Interesse og Betydning, at man kan ensilere ikke alene disse Produkter, men ogsaa andre, saaledes at der bliver flere Grøntfoderplanter, man ensilerer. Det ærede Medlem siger saa, at jeg har den Opfattelse, at man under normale Forhold skal købe saa billigt som muligt udefra, og at det er Hovedsagen for mig. Det er ikke rigtigt. Jeg har den sikre Overbevisning, og den bygger jeg paa de Erfaringer, vi har gjort i de senere Aar, og paa det Skøn, jeg synes man maa have, hvis man kigger en lille Smule ud i Fremtiden, at Smørproduktionen bliver ingenlunde en Produktion, der kan regne med at faa høje Priser. Vi maa basere Smørproduktionen paa at fremstille Smørret saa billigt som muligt, og naar man saa kan købe Raastoffer udefra betydelig billigere, end vi selv kan fremstille dem, kan jeg ikke se, det er klog Politik at hindre Landbruget heri.